

Uniwersytet Warszawski

UW2

Tomasz Nowak, Michał Staniewski, Arkadiusz Czarkowski

AMPPZ 2021

2021-11-04

1 Utils 1	mkdir template cd template
0 D 1 ' '	vim main.cpp
2 Podejścia 1	#include < bits/stdc++.h>
	using namespace std;
3 Wzorki 1	using LL=long long; #define $FOR(i,l,r)$ for $(int \ i=(l);i<=(r);++i)$
	# $define REP(i,n) FOR(i,0,(n)-1)$
4 Matma 3	$\#define\ ssize(x)\ int(x.size())$
	<pre>template<class a,class="" b="">auto&operator<<(ostream&o,pair<a,b>p){</a,b></class></pre>
F C4	return o<<'('< <p.first<<", "<<p.second<<')';}<="" th=""></p.first<<",>
5 Struktury danych 6	template < class T > auto operator << (ostream & o, T x) -> decltype (x.end
	(),o){o<<'{';int i=0;for(auto e:x)o<<(", ")+2*!i++< <e; return o<<'}';}</e;
6 Grafy 8	#ifdef DEBUG
	$\# define \ debug(x\dots) \ cerr << "["\#x"]: ",[](auto\dots\$)\{((cerr << \$<< ";$
7 Geometria 12	"),) $<<$ ' $\mid n$ '; $\}(x)$
1 Geometria	#else
O TT 1 44 11	$\#define\ debug(\dots)\ \{\}$
8 Tekstówki 13	#endif
	int main() {
9 Optymalizacje 14	<pre>cin.tie(0)->sync_with_stdio(0);</pre>
10 Randomowe rzeczy 14	}:wq
10 Italiaolilowe 12002y	cp main.cpp brute.cpp
TT: 11 /4 \	cp main.cpp gen.cpp vim gen.cpp
$\underline{\text{Utils}}$ (1)	G5komt19937 rng(chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
	count());
headers	<pre>int rd(int 1, int r) {</pre>
Opis: Naglówki używane w każdym kodzie. Działa na każdy kontener i pary	return rng()%(r-1+1)+1;
Użycie: debug(a, b, c); wypisze [a, b, c]: a; b; c;	}:wq cd
<pre> <</br></pre>	vim .bashrc
<pre>using namespace std; using LL = long long;</pre>	Gospr() {
#define FOR(i, 1, r) for(int i = (1); i <= (r); ++i)	for ((i=0;;i++));do
#define REP(i, n) FOR(i, 0, (n) - 1)	./gen <g.in>t.in</g.in>
<pre>#define ssize(x) int(x.size())</pre>	./main <t.in>m.out ./brute<t.in>b.out</t.in></t.in>
template <class a,="" b="" class=""> auto& operator<<(ostream &o, pair<a,< th=""><th>if diff -w m.out b.out>/dev/null; then</th></a,<></class>	if diff -w m.out b.out>/dev/null; then
B> p) { return o << '(' << p.first << ", " << p.second << ')';	printf "OK \$i\r"
}	else
template <class t=""> auto operator<<(ostream &o, T x) -> decltype(</class>	echo WA
x.end(), o) {	exit 0 fi
o << '{'; int i = 0; for(auto e : x) o << (", ")+2*!i++ << e;	done
return o << '}';	}:wq
#ifdef DEBUG	vim .vimrc
#define debug(x) cerr << "[" #x "]: ", [](auto \$) {((cerr	set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=2 sc
<< \$ << "; "),); }(x), cerr << '\n'	filetype indent plugin on
#else	syntax on:wq
<pre>#define debug() {} #endif</pre>	
#GIGIT	
handars/townita.sh	Podejścia (2)
headers/towrite.sh 57 lines	
vim .bashrc	

q++ -std=c++17 -Wall -Wextra -Wshadow -Wconversion -Wno-sign-

conversion -Wfloat-equal -D_GLIBCXX_DEBUG -fsanitize=

address, undefined -ggdb3 -DDEBUG -DLOCAL \$1.cpp -o \$1

q++ -DLOCAL -O3 -std=c++17 -static \$1.cpp -o \$1

alias cp='cp -i'

source .bashrc

alias mv='mv -i':wq

Podejścia (2)

mkdir template cd template

• Czytanie ze zrozumieniem

- dvnamik, zachłan
- dziel i zwyciężaj matematyka dyskretna, $opt(i) \leq opt(i+1)$
- sposób "liczba dobrych obiektów = liczba wszystkich obiektów - liczba złych obiektow"
- czy warunek konieczny = warunek wystarczający?

- odpowiednie przekształcenie równania; uniezależnienie funkcji od jakiejś zmiennej, zauważenie wypukłości
- zastanowić się nad łatwiejszym problemem, bez jakiegoś elementu z treści
- sprowadzić problem do innego, łatwiejszego/mniejszego problemu
- sprowadzić problem 2D do problemu 1D (zamiatanie; niezależność wyniku dla współrzednych X od współrzednych Y)
- konstrukcja grafu
- określenie struktury grafu
- optymalizacja bruta do wzorcówki
- czy można poprawić (może zachłannie) rozwiązanie nieoptymalne?
- czy sa ciekawe fakty w rozwiązaniach optymalnych? (może się do tego przydać brute)
- sprawdzić czy w zadaniu czegoś jest "mało" (np. czy wynik jest mały, albo jakaś zmienna, może się do tego przydać brute)
- odpowiednio "wzbogacić" jakiś algorytm
- cokolwiek poniżej 10⁹ operacji ma szanse wejść
- co można wykonać offline? czy jest coś, czego kolejność nie ma znaczenia?
- co można posortować? czy jest zawsze jakaś pewna optymalna kolejność?
- narysować dużo swoich własnych przykładów i coś z nich wywnioskować
- skupienie się na pozycji jakiegoś specjalnego elementu, np najmniejszego
- szacowanie wyniku czy wynik jest mały? czy umiem skonstruować algorytm który zawsze znajdzie upper bound na wynik?
- sklepać brute który sprawdza obserwacje, zawsze jeśli potrzebujemy zoptymalizować dp, wypisać wartości na małym przykładzie
- pierwiastki elementy $> i < \sqrt{N}$ osobno, rebuild co \sqrt{N} operacji, jeśli suma wartości = N, jest \sqrt{N} różnych wartości
- rozwiązania probabilistyczne, paradoks urodzeń
- meet in the middle, backtrack
- sprowadzić stan do jednoznacznej postaci na podstawie podanych operacji, co pozwala sprawdzić czy z jednego stanu da się otrzymać drugi

Wzorki (3)

3.1 Równości

$$ax^{2} + bx + c = 0 \Rightarrow x = \frac{-b \pm \sqrt{b^{2} - 4ac}}{2a}$$

Wierzchołek paraboli = $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$.

$$ax + by = e$$

$$cx + dy = f$$

$$\Rightarrow x = \frac{ed - bf}{ad - bc}$$

$$y = \frac{af - ec}{ad - bc}$$

Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$:

$$a = k \cdot (m^2 - n^2), \ b = k \cdot (2mn), \ c = k \cdot (m^2 + n^2),$$

gdzie m > n > 0, k > 0, $m \perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

3.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałezienia sa do (2m-n, m), (2m+n, m) oraz (m+2n, n).

3.4 Liczby pierwsze

p = 962592769 to liczba na NTT, czyli $2^{21} \mid p - 1$, which may be useful. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit).

Jest 78498 pierwszych < 1000000.

Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p > 2 zawsze istnieie.

3.5 Dzielniki

$$\sum_{d|n} d = O(n \log \log n).$$

Liczba dzielników n jest co najwyżej 100 dla n < 5e4, 500 dla n < 1e7, 2000 dla n < 1e10, 200 000 dla n < 1e19.

3.6 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi

$$\frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} |X^g|,$$

Gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii q.

Silnia 3.7

3.8 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

Wzorki na pewne ciągi 3.9

3.9.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję).

$$D(n) = (n-1)(D(n-1)+D(n-2)) = nD(n-1)+(-1)^n = \left\lfloor \frac{n!}{e} \right\rfloor$$

3.9.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich.

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

$$p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$$

3.9.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: $k \operatorname{razy} \pi(j) > \pi(j+1), k+1 \operatorname{razy} \pi(j) \geq j, k$ razy $\pi(i) > i$.

$$E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k)$$

$$E(n,0) = E(n, n-1) = 1$$

$$E(n,k) = \sum_{j=0}^{k} (-1)^{j} \binom{n+1}{j} (k+1-j)^{n}$$

3.9.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n majace k cykli.

$$c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), \ c(0,0) = 1$$

$$\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^{k} = x(x+1)\dots(x+n-1)$$

c(8, k) = 8, 0, 5040, 13068, 13132, 6769, 1960, 322, 28, 1 $c(n,2) = 0, 0, 1, 3, 11, 50, 274, 1764, 13068, 109584, \dots$

3.9.5 Stirling drugiego rzedu

Liczba permutacji długości n mające k spójnych.

$$S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k)$$

$$S(n,1) = S(n,n) = 1$$

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{j=0}^{k} (-1)^{k-j} \binom{k}{j} j^{n}$$

3.9.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2} C_n, \ C_{n+1} = \sum_{n=1}^{\infty} C_n C_{n-n}$$

 $C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$

- ścieżki na planszy $n \times n$.
- nawiasowania po n ().
- liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny).
- skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami.
- triangulacje n + 2-kata.
- permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnacego podciagu?

3.9.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

3.10 Funkcje multiplikatywne

- $\epsilon(n) = [n = 1]$
- $id_k(n) = n^k$, $id = id_1$, $1 = id_0$
- $\sigma_k(n) = \sum_{d|n} d^k, \ \sigma = \sigma_1, \ \tau = \sigma_0$
- $\mu(p^k) = [k = 0] [k = 1]$ $\varphi(p^k) = p^k p^{k-1}$

```
• (f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d) g\left(\frac{n}{d}\right)
• f * (q * h) = (f * q) * h
• f * (g + h) = f * g + f * h
• jak dwie z trzech funkcji f * g = h są multiplikatywne,
   to trzecia też
• f * \mathbb{1} = q \Leftrightarrow q * \mu = f
• f * \epsilon = f
• \mu * \mathbb{1} = \epsilon, [n = 1] = \sum_{d|n} \mu(d) \frac{n}{d}
\bullet \quad \varphi * \mathbb{1} = id
• id_k * 1 = \sigma_k, id * 1 = \sigma, 1 * 1 = \tau
• s_f(n) = \sum_{i=1}^n f(i)
```

3.11 Zasada włączeń i wyłączeń

• $s_f(n) = \frac{\overline{s_{f*g}(n)} - \sum_{d=2}^n s_f(\lfloor \frac{n}{d} \rfloor) g(d)}{g(1)}$

$$|\bigcup_{i=1}^{n} A_{i}| = \sum_{\emptyset \neq J \subseteq \{1, \dots, n\}} (-1)^{|J|+1} |\bigcap_{j \in J} A_{j}|$$

3.12 Fibonacci

$$F_n = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}$$

 $F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, F_{n+k} = F_kF_{n+1} + F_{k-1}F_n,$ $F_n|F_{nk}$, $NWD(F_m, F_n) = F_{NWD(m,n)}$

Matma (4)

```
berlekamp-massev
```

Opis: Zgadywanie rekurencji liniowej

Czas: $\mathcal{O}\left(n^2 \log k\right)$ Pamięć : $\mathcal{O}\left(n\right)$

Użycie: Berlekamp_Massey<mod> bm(x) zgaduje rekurencję ciągu x bm.get(k) zwraca k-ty wyraz ciągu x (index 0) 4ccc6b, 57 lines

```
template<int mod>
struct BerlekampMassey {
  int mul(int a, int b) {
    return (LL) a * b % mod;
  int add(int a, int b) {
   return a + b < mod ? a + b : a + b - mod;
  int qpow(int a, int b) {
   if(b == 0) return 1;
   if (b \% 2 == 1) return mul(qpow(a, b - 1), a);
   return gpow(mul(a, a), b / 2);
  vector<int> x, C;
  BerlekampMassey(vector<int> &_x) : x(_x) {
   vector<int> B; B = C = \{1\};
   int b = 1, m = 0;
   REP(i, ssize(x)) {
     m++; int d = x[i];
     FOR(j, 1, ssize(C) - 1)
```

```
d = add(d, mul(C[j], x[i - j]));
      if (d == 0) continue;
      auto _B = C;
      C.resize(max(ssize(C), m + ssize(B)));
      int coef = mul(d, qpow(b, mod - 2));
      FOR(j, m, m + ssize(B) - 1)
        C[j] = (C[j] - mul(coef, B[j - m]) + mod) % mod;
      if(ssize(B) < m + ssize(B)) \{ B = B; b = d; m = 0; \}
    C.erase(C.begin());
    for (int &t : C) t = add (mod, -t);
    n = ssize(C);
  vector<int> combine(vector<int> a, vector<int> b) {
    vector<int> ret(n * 2 + 1);
    REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
      ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
    for (int i = 2 * n; i > n; i--) REP (j, n)
      ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i], C[j]));
    return ret;
  int get(LL k) {
    vector<int> r(n + 1), pw(n + 1);
    r[0] = pw[1] = 1;
    for (k++; k; k /= 2) {
     if(k % 2) r= combine(r, pw);
      pw = combine(pw, pw);
    REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret:
};
Opis: Chińskie Twierdzenie o Resztach
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć: \mathcal{O}(1)
Użycie: crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że x mod m = a i x mod
n = b
m i n nie muszą być wzlędnie pierwsze, ale może nie być wtedy
rozwiazania
uwali się wtedy assercik, można zmienić na return -1
"../extended-gcd/main.cpp"
                                                        269203, 8 lines
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n) {
 if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
 LL d, x, y;
  tie(d, x, y) = extended_gcd(m, n);
  assert((a - b) % d == 0);
  LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
  return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
discrete-log
Opis: Dla liczby pierwszej p oraz a, b \nmid p znajdzie e takie że a^e \equiv b \pmod{p}
Czas: \mathcal{O}\left(\sqrt{n}\log n\right)
Pamieć: \mathcal{O}(\sqrt{n})
                                                       11a5db, 15 lines
int discrete_log(int a, int b, int p) {
  map<int, int> s1;
  LL mult = 1, sq = sqrt(p);
 REP(i, sq) {
    s1[mult] = i; mult = mult * a % p;
```

int t = 1;

debug(s1, t);

REP(i, sq + 2) {

```
int inv = b * exp(t, p - 2, p) % p;
    if(s1.count(inv)) return i * sq + s1[inv];
    t = t * mult % p;
  return -1;
extended-gcd
Opis: Dla danego (a, b) znajduje takie (qcd(a, b), x, y), że ax + by = qcd(a, b)
Czas: \mathcal{O}(\log(\max(a,b)))
Użycie: LL gcd, x, y; tie(gcd, x, y) = extended_gcd(a b); 7 lines
tuple<LL, LL, LL> extended_gcd(LL a, LL b) {
  if(a == 0)
    return {b, 0, 1};
  LL x, y, gcd;
  tie(gcd, x, y) = extended_gcd(b % a, a);
  return {gcd, y - x * (b / a), x};
floor-sum
Opis: Liczy \sum_{i=0}^{n-1} \left| \frac{a \cdot i + b}{c} \right|
Czas: \mathcal{O}(\log(a))
Uzvcie: floor_sum(n, a, b, c)
Działa dla 0 \le a, b \le c oraz 1 \le c, n \le 10^{\circ}9.
Dla innych n, a, b, c trzeba uważać lub użyć __int128. 78c6f7. 15 lines
LL floor sum(LL n, LL a, LL b, LL c) {
  LL ans = 0;
  if (a >= c) {
    ans += (n - 1) * n * (a / c) / 2;
  if (b >= c) {
    ans += n * (b / c);
    b %= c;
  LL d = (a * (n - 1) + b) / c;
  if (d == 0) return ans;
  ans += d * (n - 1) - floor_sum(d, c, c - b - 1, a);
fft-mod
Opis: Mnożenie wielomianów
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
ma większą dokladność niż zwykle fft
```

Użycie: conv_mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b modulo,

```
"../fft/main.cpp"
                                                      6fe8fa, 22 lines
vector<LL> conv_mod(vector<LL> &a, vector<LL> &b, int M) {
 if(a.empty() || b.empty()) return {};
 vector<LL> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
 int B = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;</pre>
 int cut = int(sqrt(M));
  vector<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
  REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (int) a[i]
  REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (int) b[i]
  fft(L), fft(R);
 REP(i, n) {
   int j = -i \& (n - 1);
   outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
    outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) / 1i;
 fft (outl), fft (outs);
 REP(i, ssize(res)) {
```

```
LL av = LL(real(outl[i]) + 0.5), cv = LL(imag(outs[i]) +
                                                                    Użycie: n musi być potęgą dwójki.
    LL bv = LL(imag(outl[i]) + 0.5) + LL(real(outs[i]) + 0.5);
                                                                    fwht_or(a)[i] = suma(j bedace podmaska i) a[j].
    res[i] = ((av % M * cut + bv) % M * cut + cv) % M;
                                                                    if wht or (f wht or (a)) == a.
                                                                    convolution_or(a, b)[i] = suma(j | k == i) a[j] * b[k].
  return res;
                                                                    fwht_and(a)[i] = suma(j bedace nadmaska i) a[j].
                                                                    ifwht_and(fwht_and(a)) == a.
                                                                    convolution_and(a, b)[i] = suma(j \& k == i) a[j] * b[k].
                                                                    fwht_xor(a)[i] = suma(j oraz i mają parzyście wspólnie
                                                                    zapalonych bitów) a[j] - suma(j oraz i mają nieparzyście)
                                                                    aſil.
                                                                    ifwht_xor(fwht_xor(a)) == a.
                                                                    convolution_xor(a, b)[i] = suma(j \hat{b} k == i) a[j] * b[k] to 5817b7, 89 lines
                                                                    vector<int> fwht_or(vector<int> a) {
Opis: Mnożenie wielomianów
                                                                      int n = ssize(a):
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
                                                                      assert((n & (n - 1)) == 0);
Użycie: conv(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b a39251,38 lines
                                                                      for (int s = 1; 2 * s \le n; s *= 2)
using Complex = complex<double>;
                                                                        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
void fft(vector<Complex> &a) {
                                                                          for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
  int n = ssize(a), L = 31 - _builtin_clz(n);
                                                                           a[i + s] += a[i];
  static vector<complex<long double>> R(2, 1);
                                                                      return a;
  static vector<Complex> rt(2, 1);
  for(static int k = 2; k < n; k \neq 2) {
                                                                    vector<int> ifwht_or(vector<int> a) {
   R.resize(n), rt.resize(n);
                                                                      int n = ssize(a);
   auto x = polar(1.0L, M_PIl / k);
                                                                      assert ((n & (n - 1)) == 0);
   FOR(i, k, 2 * k - 1)
                                                                      for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
     rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
                                                                        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
                                                                          for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                                                                            a[i + s] -= a[i];
  vector<int> rev(n);
                                                                      return a;
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);
                                                                    vector<int> convolution or(vector<int> a, vector<int> b) {
  for (int k = 1; k < n; k *= 2) {
                                                                      int n = ssize(a);
    for(int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP(j, k) {
                                                                      assert ((n \& (n - 1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna zoptowac
                                                                      a = fwht_or(a);
           rozpisujac
                                                                      b = fwht_or(b);
     a[i + j + k] = a[i + j] - z;
                                                                      REP(i, n)
     a[i + j] += z;
                                                                        a[i] *= b[i];
                                                                      return ifwht_or(a);
                                                                    vector<int> fwht and(vector<int> a) {
vector<double> conv(vector<double> &a, vector<double> &b) {
                                                                      int n = ssize(a);
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
                                                                      assert ((n & (n - 1)) == 0);
  vector<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
                                                                      for (int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
  int L = 32 - \underline{\quad} builtin_clz(ssize(res)), n = (1 << L);
                                                                        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
  vector<Complex> in(n), out(n);
                                                                          for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
  copy(a.begin(), a.end(), in.begin());
                                                                           a[i] += a[i + s];
  REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
                                                                      return a:
  fft(in);
  for (auto &x : in) x *= x;
                                                                    vector<int> ifwht_and(vector<int> a) {
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - conj(in[i]);
                                                                      int n = ssize(a);
                                                                      assert((n & (n - 1)) == 0);
  REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
                                                                      for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
                                                                        for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
  return res;
                                                                          for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
                                                                           a[i] -= a[i + s];
                                                                      return a;
                                                                    vector<int> convolution_and(vector<int> a, vector<int> b) {
                                                                     int n = ssize(a):
                                                                     assert ((n \& (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
                                                                     a = fwht and(a):
                                                                     b = fwht_and(b);
fwht
                                                                     REP(i, n)
Opis: FWHT
                                                                        a[i] \star= b[i];
Czas: \mathcal{O}(n \log n) Pamięć : \mathcal{O}(1)
```

```
gauss
Opis:
#if 0
```

```
return ifwht_and(a);
vector<int> fwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = 1; 2 * s \le n; s *= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
       int t = a[i + s];
        a[i + s] = a[i] - t;
        a[i] += t;
  return a;
vector<int> ifwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
       int t = a[i + s];
        a[i + s] = (a[i] - t) / 2;
        a[i] = (a[i] + t) / 2;
 return a;
vector<int> convolution_xor(vector<int> a, vector<int> b) {
 int n = ssize(a):
  assert ((n & (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
  a = fwht xor(a);
  b = fwht xor(b);
  REP(i, n)
    a[i] \star= b[i]:
  return ifwht_xor(a);
        Rozwiazywanie ukladów liniowych (modint albo double)
NIEPRZETESTOWANE
Czas: \mathcal{O}(nm(n+m))
Użycie: Wrzucam n vectorów {wsp_x0, wsp_x1, ..., wsp_xm, suma},
gauss wtedy zwraca liczbę rozwiązań
(0, 1 albo 2 (tzn. nieskończoność))
oraz jedno poprawne rozwiązanie (o ile istnieje).
Przyklad - gauss({2, -1, 1, 7}, {1, 1, 1, 1}, {0, 1, -1, 6.5})
zwraca (1, {6.75, 0.375, -6.125})
                                                    7a15a4, 88 lines
bool equal(int a, int b) {
 return a == b:
constexpr int mod = int(1e9) + 7;
int mul(int a, int b) {
 return int((a * LL(b)) % mod);
int add(int a, int b) {
 a += b:
 return a >= mod ? a - mod : a;
int powi(int a, int b) {
 if(b == 0)
    return 1;
  int x = powi(a, b / 2);
  x = mul(x, x);
  if(b % 2 == 1)
    x = mul(x, a);
  return x;
```

```
int inv(int x) {
  return powi(x, mod - 2);
int divide(int a, int b) {
  return mul(a, inv(b));
int sub(int a, int b) {
  return add(a, mod - b);
using T = int;
#else
constexpr double eps = 1e-9;
bool equal(double a, double b) {
 return abs(a - b) < eps;
#define OP(name, op) double name(double a, double b) { return a
     op b; }
OP (mul, *)
OP (add, +)
OP(divide, /)
OP (sub, -)
using T = double:
#endif
pair<int, vector<T>> gauss(vector<vector<T>> a) {
  int n = ssize(a); // liczba wierszy
  int m = ssize(a[0]) - 1; // liczba zmiennych
  vector<int> where(m, -1); // w ktorym wierszu jest
       zdefiniowana i-ta zmienna
  for (int col = 0, row = 0; col < m and row < n; ++col) {
   int sel = row:
    for (int y = row; y < n; ++y)
     if(abs(a[y][col]) > abs(a[sel][col]))
       sel = y;
    if(equal(a[sel][col], 0))
     continue;
    for (int x = col; x \le m; ++x)
     swap(a[sel][x], a[row][x]);
    // teraz sel jest nieaktualne
    where[col] = row;
    for (int y = 0; y < n; ++y)
     if (y != row) {
       T wspolczynnik = divide(a[y][col], a[row][col]);
        for (int x = col; x \le m; ++x)
          a[y][x] = sub(a[y][x], mul(wspolczynnik, a[row][x]));
    ++row;
  vector<T> answer(m);
  for (int col = 0; col < m; ++col)
    if(where[col] != -1)
      answer[col] = divide(a[where[col]][m], a[where[col]][col
  for (int row = 0; row < n; ++row) {
   T \text{ qot} = 0;
    for (int col = 0; col < m; ++col)
      got = add(got, mul(answer[col], a[row][col]));
    if(not equal(got, a[row][m]))
      return {0, answer};
  for (int col = 0; col < m; ++col)
   if(where[col] == -1)
     return {2, answer};
  return {1, answer};
```

```
Opis: Wzór na calkę z zasady Simpsona - zwraca calkę na przedziale [a, b]
Użycie: integral([](T x) { return 3 * x * x - 8 * x + 3; }, a,
Daj asserta na bląd, ewentualnie zwiększ n (im większe n, tym
mniejszy bląd)
using T = double;
T integral (function<T(T)> f, T a, T b) {
  const int n = 1000;
  T delta = (b - a) / n, sum = f(a) + f(b);
  FOR(i, 1, n - 1)
    sum += f(a + i * delta) * (i & 1 ? 4 : 2);
  return sum * delta / 3;
miller-rabin
Opis: Test pierwszości Millera-Rabina
Czas: \mathcal{O}(\log^2 n) Pamięć: \mathcal{O}(1)
Użycie: miller_rabin(n) zwraca czy n jest pierwsze
dziala dla long longów
                                                       2beada, 33 lines
LL mul(LL a, LL b, LL mod) {
 return (a * b - (LL) ((long double) a * b / mod) * mod + mod)
       % mod;
LL qpow(LL a, LL n, LL mod) {
 if(n == 0) return 1;
  if (n \% 2 == 1) return mul(qpow(a, n - 1, mod), a, mod);
  return qpow(mul(a, a, mod), n / 2, mod);
bool miller_rabin(LL n) {
 if(n < 2) return false;
 int r = 0;
 LL d = n - 1;
  while (d % 2 == 0)
    d /= 2, r++;
  for (int a: {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37}) {
    if(n == a) return true;
    LL x = qpow(a, d, n);
    if(x == 1 | | x == n - 1)
      continue;
    bool composite = true;
    REP(i, r - 1) {
      x = mul(x, x, n);
      if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if (composite) return false;
  return true;
primitive-root
Opis: Dla pierwszego p znajduje generator modulo p
Czas: \mathcal{O}(\log^2(p)) (ale spora stala, zależy)
"../rho-pollard/main.cpp", "../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                        aeff3e, 20 lines
LL exp(LL a, LL b, int m) {
 if(b == 0) return 1;
 if (b & 1) return a * exp(a, b - 1, m) % m;
 return exp(a * a % m, b / 2, m);
```

```
int primitive_root(int p) {
 int q = p - 1;
  vector<LL> v = factor(q); vector<int> fact;
  REP(i, ssize(v))
    if(!i or v[i] != v[i - 1])
      fact.emplace_back(v[i]);
  while(1) {
    int q = my_rd(2, q); bool good = 1;
    for(auto &f : fact)
      if(exp(q, q / f, p) == 1) {
        good = 0; break;
    if (good) return q;
rho-pollard
Opis: Rozklad na czynniki Rho Pollarda
Czas: \mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right)
Użycie:
                factor(n) zwraca vector dzielników pierwszych n,
niekoniecznie posortowany
factor(12) = \{2, 2, 3\}, factor(545423) = \{53, 41, 251\};
"../miller-rabin/main.cpp"
LL rho_pollard(LL n) {
 if(n % 2 == 0) return 2;
  for(LL i = 1;; i++) {
    auto f = [\&](LL x) \{ return (mul(x, x, n) + i) % n; \};
    LL x = 2, y = f(x), p;
    while ((p = \underline{gcd}(n - x + y, n)) == 1)
      x = f(x), y = f(f(y));
    if (p != n) return p;
vector<LL> factor(LL n) {
  if(n == 1) return {};
  if (miller_rabin(n)) return {n};
  LL x = rho_pollard(n);
  auto l = factor(x), r = factor(n / x);
  l.insert(l.end(), r.begin(), r.end());
  return 1;
sieve
Opis: Sito Erastotenesa
Czas: \mathcal{O}(n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użycie: sieve(n) przetwarza liczby do n wlącznie
comp[i] oznacza, czy i jest zlożone
prime zawiera wszystkie liczby piersze <= n
w praktyce na moim kompie dla n = 1e8 działa w 0.7s fcc4bc. 13 lines
vector<bool> comp;
vector<int> prime;
void sieve(int n) {
  comp.resize(n + 1);
  FOR(i, 2, n) {
    if(!comp[i]) prime.emplace_back(i);
    REP(j, ssize(prime)) {
      if(i * prime[j] > n) break;
      comp[i * prime[j]] = true;
      if(i % prime[j] == 0) break;
```

5

```
bignum
```

```
Opis: Reprezentacja dużych int'ów
```

Czas: Podstawa 1e9, mnożenie kwadratowe, dzielenie to mnożenie z logiem

```
static constexpr int digits_per_elem = 9, base = int(1e9);
  vector<int> x;
  Num& shorten() {
    while(ssize(x) and x.back() == 0)
     x.pop_back();
    for(int &a : x)
     assert(0 <= a and a < base);
    return *this:
  Num(string s) {
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
     if(i < digits_per_elem)</pre>
        x.emplace_back(stoi(s.substr(0, i)));
        x.emplace_back(stoi(s.substr(i - digits_per_elem, 9)));
    shorten();
  Num() {}
string to_string(Num n) {
  stringstream s;
  s << (ssize(n.x) ? n.x.back() : 0);
  for (int i = ssize(n.x) - 2; i >= 0; --i)
    s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) << n.x[i];
  return s.str();
ostream& operator << (ostream &o, Num n) {
  return o << to_string(n).c_str();</pre>
Num operator+(Num a, Num b) {
  int carry = 0;
  for(int i = 0; i < max(ssize(a.x), ssize(b.x)) or carry; ++i)
    if(i == ssize(a.x))
     a.x.emplace_back(0);
    a.x[i] += carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = bool(a.x[i] >= a.base);
    if (carry)
      a.x[i] -= a.base;
  return a.shorten();
bool operator < (Num a, Num b) {
  if(ssize(a.x) != ssize(b.x))
    return ssize(a.x) < ssize(b.x);</pre>
  for (int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i)
   if(a.x[i] != b.x[i])
      return a.x[i] < b.x[i];</pre>
  return false;
bool operator == (Num a, Num b) {
 return a.x == b.x;
bool operator <= (Num a, Num b) {
 return a < b or a == b;
Num operator-(Num a, Num b) {
  assert(b <= a);
```

```
int carry = 0;
  for(int i = 0; i < ssize(b.x) or carry; ++i) {
   a.x[i] = carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = a.x[i] < 0;
    if (carry)
     a.x[i] += a.base;
 return a.shorten();
Num operator* (Num a, Num b) {
 c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
 REP(i, ssize(a.x))
    for (int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) \mid | carry; ++j) {
     LL cur = c.x[i + j] + a.x[i] * 111 * (j < ssize(b.x) ? b.
          x[j] : 0) + carry;
     c.x[i + j] = int(cur % a.base);
     carry = int(cur / a.base);
 return c.shorten();
Num operator/(Num a, int b) {
 assert (0 < b and b < a.base);
 int carry = 0;
 for (int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
   LL cur = a.x[i] + carry * LL(a.base);
   a.x[i] = int(cur / b);
    carry = int(cur % b);
 return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 Num 1 = Num(), r = a;
 while (not (1 == r)) {
   Num m = (1 + r + Num("1")) / 2;
   if(m * b \le a)
     1 = m;
    else
     r = m - Num("1");
  // assert(mul(l, b) = a);
 return 1.shorten();
Num operator% (Num a, Num b) {
 Num d = a / b;
 return a - ((a / b) * b);
Num nwd(Num a, Num b) {
 if(b == Num())
   return a;
 return nwd(b, a % b);
```

Struktury danych (5)

fenwick-tree-2d

```
Opis: Drzewo potęgowe 2d offline
Czas: \mathcal{O}\left(\log^2 n\right) Pamięć \mathcal{O}\left(n\log n\right)
```

```
Użycie: wywolujemy preprocess(x, y) na pozycjach, które chcemy
updateować, później init()
update(x, y, val) dodaje val do a[x, y], query(x, y) zwraca
sume na prostokacie (0, 0) - (x, y)
"../fenwick-tree/main.cpp"
                                                      2de643, 29 lines
struct Fenwick2d {
 vector<vector<int>> ys;
  vector<Fenwick> ft;
  Fenwick2d(int limx) : ys(limx) {}
  void preprocess(int x, int y) {
    for(; x < ssize(ys); x = x + 1)
      ys[x].push_back(y);
  void init() {
    for(auto &v : vs) {
      sort(v.begin(), v.end());
      ft.emplace back(ssize(v) + 1);
 int ind(int x, int y) {
    auto it = lower_bound(ys[x].begin(), ys[x].end(), y);
    return distance(ys[x].begin(), it);
 void update(int x, int y, LL val) {
    for(; x < ssize(ys); x \mid = x + 1)
      ft[x].update(ind(x, y), val);
 LL query(int x, int y) {
   LL sum = 0;
   for (x++; x > 0; x &= x - 1)
     sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
    return sum:
};
fenwick-tree
Opis: Drzewo potegowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
update(pos, val) dodaje val do elementu pos
query(pos) zwraca sume na przedziale [0, pos]
                                                      d04808, 14 lines
struct Fenwick {
 vector<LL> s;
 Fenwick(int n) : s(n) {}
 void update(int pos, LL val) {
    for(; pos < ssize(s); pos |= pos + 1)</pre>
      s[pos] += val;
 LL query(int pos) {
   LL ret = 0;
    for(pos++; pos > 0; pos &= pos - 1)
```

find-union

};

return ret;

Opis: Find and union z mnieiszy do wiekszego Czas: $\mathcal{O}(\alpha(n))$ oraz $\mathcal{O}(n)$ pamięciowo

ret += s[pos - 1];

c3dcbd, 19 lines

```
struct FindUnion {
 vector<int> rep;
 int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
 int find(int x) {
   return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
 bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find(b); }
```

0a779f, 9 lines

```
bool join(int a, int b) {
    a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])
     swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true;
  FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
hash-map
Opis: szybsza mapa
Czas: \mathcal{O}(1)
Uzycie: np hash_map<int, int>
trzeba przed includem dać undef _GLIBCXX_DEBUG
                                                       c0ab57, 11 lines
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
  const uint64_t C = LL(2e18 * M_PI) + 69;
  const int RANDOM = mt19937(0)();
  size_t operator()(uint64_t x) const {
    return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * C);
};
template<class L, class R>
using hash_map = qp_hash_table<L, R, chash>;
lazy-segment-tree
Opis: Drzewo przedzial-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użycie: add(l, r, val) dodaje na przedziale
quert(1, r) bierze maxa z przedzialu
Zmieniając z maxa na co innego trzeba edytować
funkcje add val i f
                                                      088245, 60 lines
using T = int;
struct Node {
 T val, lazy;
 int sz = 1:
};
struct Tree {
  vector<Node> tree;
  int sz = 1:
  void add val(int v, T val) {
   tree[v].val += val;
   tree[v].lazy += val;
 T f(T a, T b) { return max(a, b); }
  Tree(int n) {
    while (sz < n) sz \star= 2;
    tree.resize(sz * 2);
    for (int i = sz - 1; i >= 1; i--)
      tree[i].sz = tree[i * 2].sz * 2;
  void propagate(int v) {
   REP(i, 2)
      add_val(v * 2 + i, tree[v].lazy);
    tree[v].lazy = 0;
```

```
T query(int 1, int r, int v = 1) {
   if(1 == 0 \&\& r == tree[v].sz - 1)
     return tree[v].val;
   propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
   if(r < m)
     return query(1, r, v * 2);
   else if (m \le 1)
     return query (1 - m, r - m, v * 2 + 1);
     return f (query(1, m - 1, v * 2), query(0, r - m, v * 2 +
 void add(int 1, int r, T val, int v = 1) {
   if(1 == 0 \&\& r == tree[v].sz - 1) {
     add val(v, val);
      return;
   propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
   if(r < m)
     add(1, r, val, v * 2);
   else if(m <= 1)
     add(1 - m, r - m, val, v * 2 + 1);
     add(1, m - 1, val, v * 2), add(0, r - m, val, v * 2 + 1);
   tree[v].val = f(tree[v * 2].val, tree[v * 2 + 1].val);
};
```

lichao-tree

Opis: Dla funkcji, których pary przecinaja sie co najwyżej raz, oblicza maximum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych 6440db, 51 lines

```
constexpr LL inf = LL(1e9);
struct Function {
 int a, b;
  LL operator()(int x) {
    return x * LL(a) + b;
 Function (int p = 0, int q = inf) : a(p), b(q) {}
ostream& operator << (ostream &os, Function f) {
 return os << make_pair(f.a, f.b);</pre>
struct LiChaoTree {
 int size = 1:
 vector<Function> tree;
  LiChaoTree(int n) {
    while(size < n)
      size *= 2;
    tree.resize(size << 1);
  LL get_min(int x) {
   int v = x + size;
   LL ans = inf;
    while(v) {
      ans = min(ans, tree[v](x));
     v >>= 1;
    return ans;
```

```
void add_func(Function new_func, int v, int l, int r) {
    int m = (1 + r) / 2;
    bool domin_l = tree[v](l) > new_func(l),
       domin_m = tree[v](m) > new_func(m);
    if (domin_m)
      swap(tree[v], new_func);
    if(1 == r)
    else if(domin l == domin m)
      add_func(new_func, v \ll 1 \mid 1, m + 1, r);
      add func (new func, v \ll 1, 1, m);
  void add func(Function new func) {
    add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
};
line-container
Opis: Set dla funkcji liniowych
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Uzycie: add(a, b) dodaje funkcje y = ax + b
query(x) zwraca największe y w punkcie x, x < inf 45779b, 30 lines
struct Line {
  mutable LL a, b, p;
  LL eval(LL x) const { return a * x + b; }
  bool operator<(const Line & o) const { return a < o.a; }</pre>
  bool operator<(LL x) const { return p < x; }</pre>
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
  // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
  const LL inf = LLONG MAX;
  LL div(LL a, LL b) { return a / b - ((a ^{\circ} b) < 0 && a % b); }
  bool intersect(iterator x, iterator y) {
    if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
    if(x->a == v->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
    else x->p = div(y->b - x->b, x->a - y->a);
    return x->p >= y->p;
  void add(LL a, LL b) {
    auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
    while (intersect (v, z)) z = erase(z);
    if(x != begin() && intersect(--x, y))
      intersect(x, erase(y));
    while ((v = x) != begin() && (--x) -> p >= v -> p)
      intersect(x, erase(y));
 LL query(LL x) {
    assert(!empty());
    return lower_bound(x)->eval(x);
};
ordered-set
Opis: set z dodatkowymi funkcjami
Użycie: insert(x) dodaje element x (nie ma emplace)
find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu
order_of_key(x) zwraca, ile jest mniejszych elementów,
x nie musi być w secie
Jeśli chcemy multiseta, to używamy par {val, id}.
```

Przed includem trzeba dać undef _GLIBCXX_DEBUG

<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>

using namespace __gnu_pbds;

```
template < class T > using ordered_set = tree <
  null_type,
 less<T>,
 rb_tree_tag,
  tree_order_statistics_node_update
persistent-treap
Opis: Implict Persistent Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
insert(key, val) insertuję na pozycję key
kopiowanie struktury dziala w O(1)
robimy sobie vector<Treap>, żeby obsługiwać trwalość
mt19937 rng_key(0);
struct Treap {
  struct Node {
    int val, prio, sub = 1;
   Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
   Node(int _val) : val(_val), prio(rng_key()) {}
  using pNode = Node*;
  pNode root = nullptr;
  int get sub(pNode n) { return n ? n->sub : 0; }
  void update(pNode n) {
   if(!n) return;
   n->sub = get\_sub(n->1) + get\_sub(n->r) + 1;
  void split (pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
   else (
     t = new Node(*t);
     if(kev \le get sub(t->1))
       split(t->1, kev, 1, t->1), r = t;
       split(t->r, key - qet_sub(t->1) - 1, t->r, r), l = t;
   update(t);
  void merge (pNode &t, pNode 1, pNode r) {
   if(!1 \mid | !r) t = (1 ? 1 : r);
   else if(l->prio > r->prio) {
     1 = \text{new Node}(*1);
     merge(1->r, 1->r, r), t=1;
   else {
     r = new Node(*r);
     merge(r->1, 1, r->1), t = r;
   update(t);
  void insert (pNode &t, int key, pNode it) {
   if(!t) t = it;
   else if(it->prio > t->prio)
     split(t, key, it->1, it->r), t = it;
    else (
     t = new Node(*t);
     if (key <= get_sub(t->1))
       insert(t->1, key, it);
      else
        insert (t->r, key - qet_sub(t->1) - 1, it);
```

```
update(t);
  void insert(int key, int val) {
    insert (root, key, new Node (val));
  void erase(pNode &t, int key) {
    if(qet\_sub(t->1) == key)
      merge(t, t->1, t->r);
    else {
      t = new Node(*t);
      if(key <= get_sub(t->1))
        erase(t->1, kev);
      else
        erase(t->r, key - get sub(t->1) - 1);
    update(t);
  void erase(int key) {
    assert (key < get_sub(root));
    erase(root, key);
};
Opis: Range Minimum Query z użyciem sparse table
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Pamieć: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: RMQ(vec) tworzy sparse table na ciągu vec
query(1, r) odpowiada na RMO w O(1)
                                                      6bc673, 22 lines
struct RMO {
  vector<vector<int>> st;
  vector<int> pre;
  RMO(vector<int> &a)
    int n = ssize(a), lg = 0;
    while ((1 << lq) < n) lq++;
    st.resize(lg + 1, vector<int>(a));
    st[0] = a;
    FOR(i, 1, 1g) REP(j, n) {
      st[i][j] = st[i - 1][j];
      int q = j + (1 << (i - 1));
      if(q < n) st[i][j] = min(st[i][j], st[i - 1][q]);
    pre.resize(n + 1);
    FOR(i, 2, n) pre[i] = pre[i / 2] + 1;
  int query(int 1, int r) {
    int q = pre[r - 1 + 1], x = r - (1 << q) + 1;
    return min(st[q][1], st[q][x]);
};
treap
Opis: Implict Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
insert(key, val) insertuję na pozycję key
treap[i] zwraca i-tą wartość
                                                       907bf8, 42 lines
mt19937 rng_key(0);
struct Treap {
 struct Node {
    int prio, val, cnt;
    Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
    Node(int _val) : prio(rnq_key()), val(_val) {}
```

};

```
using pNode = Node*;
 pNode root = nullptr;
 int cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
 void update(pNode t) {
   if(!t) return;
   t - cnt = cnt(t - l) + cnt(t - r) + 1;
 void split(pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) 1 = r = nullptr;
   else if(key <= cnt(t->1))
     split(t->1, key, 1, t->1), r = t;
     split(t->r, key - cnt(t->1) - 1, t->r, r), 1 = t;
   update(t);
 void merge(pNode &t, pNode 1, pNode r) {
   if(!1 | | !r) t = (1 ? 1 : r);
    else if(l->prio > r->prio)
     merge(1->r, 1->r, r), t = 1;
     merge(r->1, 1, r->1), t = r;
   update(t);
 void insert(int key, int val) {
   pNode t:
   split(root, key, root, t);
   merge(root, root, new Node(val));
   merge(root, root, t);
};
```

Grafy (6)

őznacza negację

2sat

Opis: Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla problemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje

Czas: $\mathcal{O}(n+m)$, gdzie n to ilość zmiennych, i m to ilość przyporządkowań. Użycie: TwoSat ts(ilość zmiennych);

```
ts.either(0, ~3); // var 0 is true or var 3 is false
ts.set_value(2); // var 2 is true
ts.at_most_one({0,~1,2}); // co najwyżej jedna z var 0, ~1 i 2
to prawda
ts.solve(); // rozwiązuje i zwraca true jeśli rozwiązanie
istnieje
ts.values[0..N-1] // to wartości rozwiązania

struct TwoSat {
  int n;
  vector<vector<int>> gr;
  vector<int>> values;
```

```
int n;
vector<vector<int>> gr;
vector<int> values;

TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2*n) {}

void either(int f, int j) {
   f = max(2*f, -1-2*f);
   j = max(2*j, -1-2*j);
   gr[f].emplace_back(j^1);
   gr[j].emplace_back(f^1);
}
void set_value(int x) { either(x, x); }

int add_var() {
   gr.emplace_back();
```

```
gr.emplace_back();
    return n++;
  void at_most_one(vector<int>& li) {
   if(ssize(li) <= 1) return;</pre>
    int cur = \sim li[0];
   FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
     int next = add_var();
     either(cur, ~li[i]);
     either(cur, next);
     either(~li[i], next);
     cur = ~next;
    either(cur, ~li[1]);
  vector<int> val, comp, z;
  int t = 0;
  int dfs(int i) {
   int low = val[i] = ++t, x;
    z.emplace_back(i);
    for(auto &e : gr[i]) if(!comp[e])
     low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
    if(low == val[i]) do {
     x = z.back(); z.pop_back();
     comp[x] = low;
     if (values[x >> 1] == -1)
       values[x >> 1] = x & 1;
    } while (x != i);
    return val[i] = low;
  bool solve() {
   values.assign(n, -1);
   val.assign(2 * n, 0);
   comp = val;
   REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
   REP(i, n) if(comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return 0;
    return 1;
};
biconnected
Opis: Dwuspójne skladowe
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: add_edge(u, v) dodaje krawędź (u, v), u != v, bo get()
po wywolaniu init() w .bicon mamy dwuspójne (vector ideków
krawędzi na każdą), w .edges mamy krawędzie
                                                      15f4ec, 45 lines
struct BiconComps {
  using PII = pair<int, int>;
 vector<vector<int>> graph, bicon;
  vector<int> low, pre, s;
  vector<array<int, 2>> edges;
  BiconComps(int n): graph(n), low(n), pre(n, -1) {}
  void add_edge(int u, int v) {
   int q = ssize(edges);
   graph[u].emplace_back(q);
   graph[v].emplace_back(q);
   edges.push_back({u, v});
  int get(int v, int id) {
    for(int r : edges[id])
     if(r != v) return r;
  int t = 0;
 void dfs(int v, int p) {
```

```
low[v] = pre[v] = t++;
    bool par = false;
    for(int e : graph[v]) {
     int u = get(v, e);
      if(u == p && !par) {
       par = true;
        continue;
      else if (pre[u] == -1) {
       s.emplace back(e); dfs(u, v);
        low[v] = min(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
          bicon.emplace back();
            bicon.back().emplace back(s.back());
            s.pop_back();
          } while (bicon.back().back() != e);
      else if(pre[v] > pre[u]) {
       low[v] = min(low[v], pre[u]);
        s.emplace_back(e);
    }
 void init() { dfs(0, -1); }
};
centro-decomp
Opis: template do Centroid Decomposition
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: konstruktor - HLD(n, graf)
swój kod wrzucamy do funkcji decomp
                                                     166a7f, 35 lines
struct CentroDecomp {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<bool> done;
 vector<int> sub, par;
  CentroDecomp(int n, vector<vector<int>> &_adj)
    : adj(_adj), done(n), sub(n), par(n) {}
  void dfs(int v) {
    sub[v] = 1;
    for(int u : adj[v]) {
     if(!done[u] && u != par[v]) {
       par[u] = v; dfs(u);
        sub[v] += sub[u];
 int centro(int v) {
    par[v] = -1; dfs(v);
    for(int sz = sub[v];;) {
      pair<int, int> mx = \{0, 0\};
      for(int u : adj[v])
       if(!done[u] && u != par[v])
          mx = max(mx, {sub[u], u});
      if(mx.first * 2 <= sz) return v;</pre>
      v = mx.second;
 void decomp(int v) {
   done[v = centro(v)] = true;
    // kodzik idzie tutaj
    for(int u : adj[v])
     if(!done[u])
        decomp(u);
};
```

```
eulerian-path
Opis: Ścieżka eulera
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie:
                   Krawędzie to pary (to, id) gdzie id dla grafu
nieskierowanego jest takie samo dla (u, v) i (v, u)
Graf musi być spójny, po zainicjalizowaniu w .path jest
ścieżka/cykl eulera, vector o dlugości m + 1 kolejnych
wierzcholków
Jeśli nie ma ścieżki/cyklu, path jest puste. Dla cyklu,
path[0] == path[m]
                                                      37517c, 21 lines
using PII = pair<int, int>;
struct EulerianPath {
  vector<vector<PII>> adj;
  vector<bool> used;
  vector<int> path;
  void dfs(int v) {
    while(!adj[v].empty()) {
      int u, id; tie(u, id) = adj[v].back();
      adj[v].pop_back();
      if(used[id]) continue;
      used[id] = true;
      dfs(u);
    path.emplace_back(v);
  EulerianPath(int m, vector<vector<PII>> _adj) : adj(_adj) {
    used.resize(m); dfs(0);
    if(ssize(path) != m + 1) path.clear();
    reverse(path.begin(), path.end());
};
flow
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}\left(V^2E\right)
Użycie: Dinić flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nią leci
                                                      86a376, 78 lines
struct Dinic {
  using T = int:
  struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
  };
  int n;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
  Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, T cap) {
    debug(v, u, cap);
    int e = ssize(edges);
    graph[v].emplace_back(e);
    graph[u].emplace_back(e + 1);
    edges.emplace back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
  vector<int> dist;
  bool bfs(int source, int sink) {
    dist.assign(n, 0);
    dist[source] = 1;
    deque<int> que = {source};
    while(ssize(que) and dist[sink] == 0) {
      int v = que.front();
```

9

void init(int v, int p = -1) {

struct SimpleJumpPtr {

```
que.pop_front();
      for(int e : graph[v])
        if (edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace_back(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
  vector<int> ended_at;
  T dfs(int v, int sink, T flow = numeric limits<T>::max()) {
    if(flow == 0 or v == sink)
     return flow;
    for(; ended_at[v] != ssize(graph[v]); ++ended_at[v]) {
     Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
      if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
        if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
          e.flow += pushed;
          edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
          return pushed;
    return 0;
  T operator()(int source, int sink) {
   T answer = 0;
    while(true) {
     if(not bfs(source, sink))
       break;
      ended_at.assign(n, 0);
     while(T pushed = dfs(source, sink))
        answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
   map<pair<int, int>, T> ret;
    REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
       if (i % 2) // considering only original edges
          continue;
        Edge &e = edges[i];
        ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret;
hld
Opis: Heavy-Light Decomposition
Czas: \mathcal{O}(q \log n)
Użycie: kontruktor - HLD(n, adj)
lca(v, u) zwraca lca
get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzcholkowi
get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem
przedzialowym
get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzcholkach
get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach (nie zawiera lca)
qet_subtree(v) zwraca przedział odpowiadający podrzewu v 013f82,56 lines
  vector<vector<int>> &adj;
  vector<int> sz, pre, pos, nxt, par;
  int t = 0;
```

```
par[v] = p;
   sz[v] = 1;
    if(ssize(adj[v]) > 1 && adj[v][0] == p)
     swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
      sz[v] += sz[u];
      if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
        swap(u, adj[v][0]);
 void set_paths(int v) {
   pre[v] = t++;
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
     set_paths(u);
   pos[v] = t;
 HLD(int n, vector<vector<int>> &_adj)
   : adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n) {
    init(0), set_paths(0);
 int lca(int v, int u) {
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
   return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 vector<pair<int, int>> path_up(int v, int u) {
   vector<pair<int, int>> ret;
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
   if (pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1, pre[v]);
    return ret;
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool add_lca =
    int w = lca(v, u);
    auto ret = path_up(v, w);
    auto path_u = path_up(u, w);
    if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
    ret.insert(ret.end(), path_u.begin(), path_u.end());
    return ret;
 pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
      1}; }
jump-ptr
Opis: Jump Pointery
Czas: \mathcal{O}\left((n+q)\log n\right)
Użycie: konstruktor - SimpleJumpPtr(graph), można ustawić roota
jump_up(v, k) zwraca wierzcholek o k krawędzi wyżej niż v, a
jeśli nie istnieje, zwraca -1
OperationJumpPtr pozwala na otrzymanie wyniku na ścieżce (np.
suma na ścieżce, max, albo coś bardziej skomplikowanego).
Jedynym zalożeniem co do wlasności operacji otrzymania wyniku
na ścieżce do góry to lączność, ale wynik na dowolnej ścieżce
jest poprawny tylko, gdy dopisze się odwracanie wyniku na
ścieżce, lub jeżeli operacja jest przemienna.
                                                     71053d, 94 lines
```

```
int bits:
 vector<vector<int>> graph, jmp;
 vector<int> par, dep;
 void par_dfs(int v) {
   for(int u : graph[v])
     if(u != par[v]) {
       par[u] = v;
        dep[u] = dep[v] + 1;
       par_dfs(u);
 SimpleJumpPtr(vector<vector<int>> g = {}, int root = 0) :
      graph(g) {
    int n = ssize(graph);
   dep.resize(n);
   par.resize(n, -1);
    if(n > 0)
     par_dfs(root);
    jmp.resize(bits, vector<int>(n, -1));
    jmp[0] = par;
    FOR(b, 1, bits - 1)
     REP(v, n)
       if(jmp[b - 1][v] != -1)
         jmp[b][v] = jmp[b - 1][jmp[b - 1][v]];
    debug(graph, jmp);
 int jump_up(int v, int h) {
    for (int b = 0; (1 << b) <= h; ++b)
     if((h >> b) & 1)
       v = jmp[b][v];
   return v;
 int lca(int v, int u) {
   if (dep[v] < dep[u])</pre>
     swap(v, u);
    v = jump_up(v, dep[v] - dep[u]);
   if(v == u)
      return v;
    for(int b = bits - 1; b >= 0; b--) {
     if(jmp[b][v] != jmp[b][u]) {
       v = jmp[b][v];
       u = jmp[b][u];
    return par[v];
using PathAns = LL;
PathAns merge (PathAns down, PathAns up) {
 return down + up;
struct OperationJumpPtr {
 SimpleJumpPtr ptr;
 vector<vector<PathAns>> ans_jmp;
  OperationJumpPtr(vector<vector<pair<int, int>>> q, int root =
       0) {
    debug(g, root);
    int n = ssize(q);
    vector<vector<int>> unweighted_g(n);
    REP(v, n)
      for(auto [u, w] : q[v])
        unweighted_g[v].emplace_back(u);
    ptr = SimpleJumpPtr(unweighted_g, root);
    ans_jmp.resize(ptr.bits, vector<PathAns>(n));
```

```
REP(v, n)
      for(auto [u, w] : g[v])
       if(u == ptr.par[v])
          ans_jmp[0][v] = PathAns(w);
    FOR(b, 1, ptr.bits - 1)
     REP(v, n)
        if (ptr.jmp[b-1][v] != -1 and ptr.jmp[b-1][ptr.jmp[b
              -1][v]]!=-1)
          ans_{jmp}[b][v] = merge(ans_{jmp}[b - 1][v], ans_{jmp}[b -
               1][ptr.jmp[b - 1][v]]);
  PathAns path_ans_up(int v, int h) {
   PathAns ret = PathAns();
    for (int b = ptr.bits - 1; b >= 0; b--)
     if((h >> b) & 1) {
        ret = merge(ret, ans_jmp[b][v]);
        v = ptr.jmp[b][v];
    return ret;
  PathAns path_ans(int v, int u) { // discards order of edges
    int 1 = ptr.lca(v, u);
    return merge (
     path_ans_up(v, ptr.dep[v] - ptr.dep[l]),
     path_ans_up(u, ptr.dep[u] - ptr.dep[l])
   );
};
matching
Opis: Turbo Matching
Czas: Średnio okolo \mathcal{O}(n \log n), najgorzej \mathcal{O}(n^2)
         wierzcholki grafu nie muszą być ladnie podzielone na
  vector<vector<int>> &adi:
  vector<int> mat, vis;
  int t = 0, ans = 0;
```

```
dwia przedzialy, musi być po prostu dwudzielny.
                                                     4a05c2, 35 lines
struct Matching {
  bool mat_dfs(int v) {
   vis[v] = t;
    for(int u : adj[v])
     if(mat[u] == -1) {
       mat[u] = v;
       mat[v] = u;
       return true;
    for(int u : adj[v])
     if(vis[mat[u]] != t && mat_dfs(mat[u])) {
       mat[u] = v;
       mat[v] = u;
       return true;
    return false;
  Matching(vector<vector<int>> &_adj) : adj(_adj) {
   mat = vis = vector<int>(ssize(adj), -1);
  int get() {
   int d = -1;
   while(d != 0) {
     d = 0, ++t;
     REP(v, ssize(adj))
       if(mat[v] == -1)
          d += mat_dfs(v);
     ans += d;
    return ans;
```

```
};
mcmf
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
Użycie:
              MCMF flow(2); flow.add edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                     f08e56, 79 lines
struct MCMF {
 struct Edge
    int v, u, flow, cap;
   LL cost;
    friend ostream& operator<<(ostream &os, Edge &e) {
      return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
 };
 const LL inf LL = 1e18;
 const int inf_int = 1e9;
 vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
 MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
 void add edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
    int e = ssize(edges);
   graph[v].emplace back(e);
   graph[u].emplace back(e + 1);
    edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap, cost});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
 pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
    vector<LL> dist(n, inf LL);
   vector<int> from(n, -1);
   dist[source] = 0;
    deque<int> que = {source};
    vector<bool> inside(n);
   inside[source] = true;
    while(ssize(que)) {
     int v = que.front();
     inside[v] = false;
     que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
       Edge &e = edges[i];
       if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
         dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
         from[e.u] = i;
         if(not inside[e.u]) {
           inside[e.u] = true;
            que.emplace_back(e.u);
   if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
   int flow = inf int, e = from[sink];
   while (e !=-1) {
     flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
     e = from[edges[e].v];
    e = from[sink];
```

```
while (e != -1) {
      edges[e].flow += flow;
      edges[e ^ 1].flow -= flow;
      e = from[edges[e].v];
    return {flow, flow * dist[sink]};
  pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
    int flow = 0;
    LL cost = 0;
    pair<int, LL> got;
      got = augment(source, sink);
      flow += got.first;
      cost += got.second;
    } while(got.first);
    return {flow, cost};
};
SCC
Opis: Silnie Spójnie Skladowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: kontruktor - SCC (graph)
group[v] to numer silnie spójnej wierzcholka v
get_compressed() zwraca graf siline spójnych
get_compressed(false) nie usuwa multikrawędzi
                                                     albad8, 61 lines
struct SCC {
 int n;
  vector<vector<int>> &graph;
  int group_cnt = 0;
  vector<int> group;
  vector<vector<int>> rev_graph;
  vector<int> order;
  void order dfs(int v) {
    group[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
        order dfs(u);
    order.emplace_back(v);
  void group_dfs(int v, int color) {
    group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
      if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
  SCC(vector<vector<int>>> &_graph) : graph(_graph) {
    n = ssize(graph);
    rev_graph.resize(n);
    REP(v, n)
      for(int u : graph[v])
        rev_graph[u].emplace_back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
      if(group[v] == 0)
        order dfs(v);
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
```

11

Geometria (7)

advanced-complex

Opis: Randomowe przydatne wzorki, większość nie działa dla intów

```
"../point/main.cpp"
                                                     daaa0f, 43 lines
// nachulenie k \rightarrow y = kx + m
Double slope(P a, P b) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project (P p, P a, P b) {
  return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a - b);
// odbicie p wzgledem ab
P reflect (P p, P a, P b) {
  return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
P rotate (P a, P p, Double theta) {
  return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach, zawsze zwraca mniejszy kat
Double angle (P a, P b, P c) {
  return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 * M_PI));
// szybkie przeciecie prostych, nie działa dla rownoleglych
P intersection (P a, P b, P p, P q) {
 Double c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a);
  return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
// check czy sa rownolegle
bool is_parallel(P a, P b, P p, P q) {
  P c = (a - b) / (p - q); return c == conj(c);
// check czy sa prostopadle
bool is_perpendicular(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return c == -conj(c);
// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p) {
  return p + a - b;
// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b)
P perpendicular (P a, P b, P p) {
  return reflect(p, a, b);
// przeciecie srodkowych trojkata
```

```
P centro (P a, P b, P c) {
  return (a + b + c) / 3.0L;
Opis: Pole wielokata, niekoniecznie wypuklego
Użycie: w vectorze muszą być wierzcholki zgodnie z kierunkiem
ruchu zegara. Jeśli Double jest intem to może się psuć / 2.
area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich dlugościach boku
"../point/main.cpp"
                                                      bba541, 10 lines
Double area(vector<P> pts) {
 int n = size(pts);
 Double ans = 0;
  REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
  return ans / 2;
Double area (Double a, Double b, Double c) {
 Double p = (a + b + c) / 2;
  return sqrt(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
circles
\mathbf{Opis:}\, Przecięcia okręgu oraz prostej ax+by+c=0 oraz przecięcia okręgu oraz
Użycie: ssize(circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie
wiele rozwiązań
"../point/main.cpp"
                                                      a9d88d, 36 lines
using D = Double;
vector<P> circle_line(D r, D a, D b, D c) {
 D len ab = a * a + b * b,
    x0 = -a * c / len_ab,
    v0 = -b * c / len ab.
    d = r * r - c * c / len ab,
    mult = sqrt(d / len_ab);
  if(sign(d) < 0)
    return {};
  else if(sign(d) == 0)
    return {{x0, y0}};
    \{x0 + b * mult, y0 - a * mult\},
    \{x0 - b * mult, y0 + a * mult\}
  };
vector<P> circle_line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
  return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
vector<P> circle_circle(D x1, D y1, D r1, D x2, D y2, D r2) {
  x2 -= x1;
  y2 -= y1;
  // now x1 = y1 = 0;
  if(sign(x2) == 0 \text{ and } sign(y2) == 0) {
    if(equal(r1, r2))
      return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
    else
      return {};
  auto vec = circle_line(r1, -2 * x2, -2 * y2,
      x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
  for(P &p : vec)
   p += P(x1, y1);
  return vec;
```

```
convex-hull
Opis: Otoczka wypukla, osobno góra i dól
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: top_bot_hull zwraca osobno górę i dól po id
hull_id zwraca cala otoczke po id
hull zwraca punkty na otoczce
"../point/main.cpp"
Double cross(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c - a));
pair<vector<int>, vector<int>> top_bot_hull(vector<P> &pts) {
  int n = ssize(pts);
  vector<int> ord(n);
  REP(i, n) ord[i] = i;
  sort(ord.begin(), ord.end(), [&](int i, int j) {
    P \&a = pts[i], \&b = pts[i];
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
  vector<int> top, bot;
  REP(dir, 2) {
    vector<int> &hull = (dir ? bot : top);
    auto 1 = [&](int i) { return pts[hull[ssize(hull) - i]]; };
    for(int i : ord) {
      while (ssize (hull) > 1 && cross(1(2), 1(1), pts[i]) >= 0)
        hull.pop_back();
      hull.emplace_back(i);
    reverse(ord.begin(), ord.end());
  return {top, bot};
vector<int> hull id(vector<P> &pts) {
  vector<int> top, bot;
  tie(top, bot) = top_bot_hull(pts);
  top.pop_back(), bot.pop_back();
  top.insert(top.end(), bot.begin(), bot.end());
  return top;
vector<P> hull(vector<P> &pts) {
  vector<P> ret;
  for(int i : hull_id(pts))
   ret.emplace_back(pts[i]);
  return ret:
intersect-lines
Opis: Przecięcie prostych lub odcinków
Użycie: intersection(a, b, c, d) zwraca przecięcie prostych ab
oraz cd
v = intersect(a, b, c, d, s) zwraca przecięcie (s ? odcinków :
prostych) ab oraz cd
if ssize(v) == 0: nie ma przecięć
if ssize(v) == 1: v[0] jest przecięciem
if ssize(v) == 2 and s: (v[0], v[1]) to odcinek, w którym są
wszystkie inf rozwiązań
if ssize(v) == 2 and s == false: v to niezdefiniowane punkty
(inf rozwiązań)
"../point/main.cpp"
P intersection(P a, P b, P c, P d) {
 Double c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a);
  assert (c1 != c2); // proste nie moga byc rownolegle
  return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
bool on_segment(P a, P b, P p) {
```

line point hashing kmp manacher pref suffix-array

bool operator()(const P &a, const P &b) const {

struct Sortx {

```
return equal(cross(a - p, b - p), 0) and dot(a - p, b - p) \leq
       0;
vector<P> intersect(P a, P b, P c, P d, bool segments) {
 Double acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c),
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b - a);
  if((segments and sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *
      sign(dab) < 0)
     or (not segments and not equal(bcd, acd)))
    return { (a * bcd - b * acd) / (bcd - acd) };
  if(not segments)
   return {a, a};
  // skip for not segments
  set<P, Sortx> s;
  if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
  if(on segment(a, b, c)) s.emplace(c);
  if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
  return {s.begin(), s.end()};
Opis: konwersja różnych postaci prostej
"../point/main.cpp"
                                                      dd1432, 23 lines
struct Line {
  using D = Double;
  D A, B, C;
  // postac ogolna Ax + By + C = 0
  Line(D a, D b, D c) : A(a), B(b), C(c) {}
  tuple<D, D, D> get_sta() { return {A, B, C}; }
  // postac kierunkowa ax + b = y
  Line (D a, D b) : A(a), B(-1), C(b) {}
  pair<D, D> get_dir() { return {- A / B, - C / B}; }
  // prosta pq
  Line(P p, P q) {
    assert(not equal(p.x, q.x) or not equal(p.y, q.y));
   if(!equal(p.x, q.x)) {
     A = (q.y - p.y) / (p.x - q.x);
     B = 1, C = -(A * p.x + B * p.y);
    else A = 1, B = 0, C = -p.x;
  pair<P, P> get_pts() {
    if(!equal(B, 0)) return { P(0, - C / B), P(1, - (A + C) / B
    return { P(- C / A, 0), P(- C / A, 1) };
};
point
Opis: Double może być LL, ale nie int. p.x oraz p.y nie można zmieniać (to
kopie). Nie tworzyć zmiennych o nazwie "x" lub "y".
Uzvcie: P p = \{5, 6\}; abs(p) = length; arg(p) = kat; polar(len,
angle); exp(angle)
                                                      fda436, 33 lines
using Double = long double;
using P = complex<Double>;
#define x real()
#define y imag()
constexpr Double eps = 1e-9;
bool equal (Double a, Double b) {
  return abs(a - b) <= eps;
int sign(Double a) {
  return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 : -1;
```

```
return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
};
istream& operator>>(istream &is, P &p) {
 Double a, b;
 is >> a >> b;
  p = P(a, b);
  return is:
bool operator == (P a, P b) {
  return equal(a.x, b.x) && equal(a.y, b.y);
// cross(\{1, 0\}, \{0, 1\}) = 1
Double cross(P a, P b) { return a.x * b.y - a.y * b.x; }
Double dot(P a, P b) { return a.x * b.x + a.y * b.y; }
Double sq_dist(P a, P b) { return dot(a - b, a - b); }
Double dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
Tekstówki (8)
hashing
Czas: \mathcal{O}(1)
Użycie: Hashing hsh(str);
hsh(l, r) zwraca hasza [l, r] wlącznie
można zmienić modulo i baze
"../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                      299a85, 28 lines
struct Hashing {
  vector<int> ha, pw;
  int mod = 1e9 + 696969;
  int base;
  Hashing(string &str, int b) {
    base = b;
    int len = ssize(str);
    ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i, len) {
      ha[i + 1] = int(((LL) ha[i] * base + str[i] - 'a' + 1) %
           mod);
      pw[i + 1] = int(((LL) pw[i] * base) % mod);
  int operator()(int 1, int r) {
    return int(((ha[r + 1] - (LL) ha[1] * pw[r - 1 + 1]) % mod
        + mod) % mod);
};
struct DoubleHashing {
  Hashing h1, h2;
  DoubleHashing(string &str) : h1(str, 31), h2(str, 33) {} //
       change to rd on codeforces
  LL operator()(int 1, int r) {
   return h1(1, r) * LL(h2.mod) + h2(1, r);
};
Opis: KMP(str) zwraca tablicę pi. [0, pi[i]) = (i - pi[i], i]
Czas: \mathcal{O}(n)
                                                      bc0e11, 11 lines
```

vector<int> KMP(string &str) {

```
int len = ssize(str);
  vector<int> ret(len);
  for (int i = 1; i < len; i++)
    int pos = ret[i - 1];
    while(pos && str[i] != str[pos]) pos = ret[pos - 1];
    ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
  return ret;
manacher
Opis: radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o
środku i. L = i - rad + !p, R = i + rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje
[003000020], [0100141000].
Czas: \mathcal{O}(n)
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
  int n = ssize(in);
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n - 1), vector<</pre>
       int>(n) } };
  REP (parity, 2)
    int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
    REP(i, n - z) {
      int &rad = radius[parity][i];
      if(i \le R - z)
        rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)]);
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le 1 - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[1 - 1] == in[r + 1])
        ++rad, ++r, --1;
      if(r > R)
        L = 1, R = r;
  return radius;
Opis: pref(str) zwraca tablicę prefixo prefixową [0, pref[i]) = [i, i + pref[i])
Czas: \mathcal{O}(n)
vector<int> pref(string &str) {
  int len = ssize(str);
  vector<int> ret(len);
  ret[0] = len;
  int i = 1, m = 0;
  while(i < len) {
    while (m + i < len && str[m + i] == str[m]) m++;
    ret[i++] = m;
    m = (m != 0 ? m - 1 : 0);
    for(int j = 1; ret[j] < m; m--) ret[i++] = ret[j++];
  return ret:
suffix-array
Opis: Tablica suffixowa
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: SuffixArray t(s, lim) - lim to rozmiar alfabetu
sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix
lcp[i] to lcp suffixu sa[i - 1] i sa[i]
Dla s = "aabaaab" sa = \{6, 3, 0, 4, 1, 5, 2\}, 1cp = \{0, 0, 3, 1, 1\}
1, 2, 0, 1}
struct SuffixArray {
  vector<int> sa, lcp;
```

SuffixArray(string& s, int lim = 256) { // lub basic string<

int n = ssize(s) + 1, k = 0, a, b;

```
vector<int> x(s.begin(), s.end() + 1);
    vector<int> y(n), ws(max(n, lim)), rank(n);
    sa = lcp = y;
    iota(sa.begin(), sa.end(), 0);
    for (int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2), lim = p) {
     iota(y.begin(), y.end(), n - j);
     REP(i, n) if(sa[i] >= j)
       v[p++] = sa[i] - j;
      fill(ws.begin(), ws.end(), 0);
     REP(i, n) ws[x[i]]++;
     FOR(i, 1, lim - 1) ws[i] += ws[i - 1];
      for(int i = n; i--;) sa[--ws[x[y[i]]]] = y[i];
     swap(x, y);
     p = 1, x[sa[0]] = 0;
     FOR(i, 1, n - 1) a = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
        (y[a] == y[b] \&\& y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1 : p++;
    FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
    for (int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)
     for (k \& \& k--, j = sa[rank[i] - 1];
       s[i + k] == s[j + k]; k++);
};
```

suffix-automaton

Opis: buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podslów, sumaryczna dlugość wszystkich podslów, leksykograficznie k-te podslowo, najmniejsze przesunięcie cykliczne, liczba wystąpień podslowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podslowo, longest common substring dwóch slów, LCS wielu slów

```
Czas: \mathcal{O}(n\alpha) (szybsze, ale więcej pamięci) albo \mathcal{O}(n\log\alpha) (mapa) (mapa)
struct SuffixAutomaton
    static constexpr int sigma = 26;
    using Node = array<int, sigma>; // map<int, int>
   Node new node;
    vector<Node> edges;
    vector<int> link = \{-1\}, length = \{0\};
    int last = 0;
    SuffixAutomaton() {
                                //-1 - stan \ nieistniejacy
        new node.fill(-1);
        edges = {new_node}; // dodajemy stan startowy, ktory
             reprezentuje puste slowo
    void add_letter(int c) {
        edges.emplace_back(new_node);
        length.emplace_back(length[last] + 1);
        link.emplace_back(0);
        int r = ssize(edges) - 1, p = last;
        while (p != -1 \&\& edges[p][c] == -1) {
            edges[p][c] = r;
            p = link[p];
        if(p != -1) {
            int q = edges[p][c];
            if(length[p] + 1 == length[q])
                link[r] = q;
                edges.emplace_back(edges[q]);
                length.emplace_back(length[p] + 1);
                link.emplace_back(link[q]);
                int q_prim = ssize(edges) - 1;
```

```
link[q] = link[r] = q_prim;
                while (p != -1 \&\& edges[p][c] == q)  {
                     edges[p][c] = q_prim;
                     p = link[p];
        last = r;
    bool is inside(vector<int> &s)
        int q = 0;
        for(int c : s) {
            if(edges[q][c] == -1)
                return false;
      q = edges[q][c];
        return true;
};
trie
Opis: Trie
Czas: \mathcal{O}(n \log \alpha)
Uzycie: Trie trie; trie.add(str);
                                                       dcd05a, 15 lines
struct Trie {
 vector<unordered_map<char, int>> child = {{}};
 int get child(int v, char a) {
    if(child[v].find(a) == child[v].end()) {
      child[v][a] = ssize(child);
      child.emplace back();
    return child[v][a];
 void add(string word) {
    int v = 0;
    for(char c : word)
     v = get_child(v, c);
};
```

Optymalizacje (9)

c = getchar unlocked();

```
\mathbf{Opis:}FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać \underset{\mathrm{gep/22d.}}{\operatorname{cin}}/\underset{\mathrm{cout}}{\operatorname{cout}}
inline int getchar_unlocked() { return _getchar_nolock(); }
inline void putchar_unlocked(char c) { return _putchar_nolock(c
     ); }
#endif
int fastin() {
 int n = 0, c = getchar_unlocked();
 while(c < '0' or '9' < c)
    c = getchar_unlocked();
  while ('0' \le c \text{ and } c \le '9')
    n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 return n;
int fastin_negative() {
  int n = 0, negative = false, c = getchar_unlocked();
  while (c != '-' \text{ and } (c < '0' \text{ or } '9' < c))
```

```
if(c == '-') {
    negative = true;
    c = getchar_unlocked();
 while ('0' \le c \text{ and } c \le '9') {
    n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 return negative ? -n : n;
void fastout(int x) {
 if(x == 0) {
    putchar_unlocked('0');
    putchar unlocked(' ');
    return;
 if(x < 0) {
    putchar_unlocked('-');
   x *= -1;
 static char t[10]:
 int i = 0;
  while(x) {
   t[i++] = '0' + (x % 10);
   x /= 10;
 while (--i >= 0)
   putchar unlocked(t[i]);
 putchar_unlocked(' ');
void nl() { putchar_unlocked('\n'); }
```

pragmy

Opis: Pragmy do wypychania kolanem

61c4f7, 2 lines

3439f3, 51 lines

```
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
```

Randomowe rzeczy (10)

math-constants

Opis: Jeśli np M PI się nie kompiluje, dodaj ten define w pierwszym wierac1260, 1 lines

#define _USE_MATH_DEFINES

dzien-probny

Opis: Rzeczy do przetestowania w dzień próbny

"../../data-structures/ordered-set/main.cpp"

```
void test_int128() {
 _{\text{int128}} x = (111u << 62);
 x *= x;
```

```
string s;
 while(x) {
    s += char(x % 10 + '0');
    x /= 10;
 assert(s == "61231558446921906466935685523974676212");
void test float128() {
  __float128 x = 4.2;
 assert (abs (double (x \times x) - double (4.2 \times 4.2)) < 1e-9);
void test clock() {
```

```
long seeed = chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
      count();
  (void) seeed;
  auto start = chrono::system_clock::now();
  while(true) {
    auto end = chrono::system_clock::now();
    int ms = int(chrono::duration_cast<chrono::milliseconds>(
        end - start).count());
    if(ms > 420)
     break:
void test rd() {
  // czy jest sens to testowac?
  mt19937_64 my_rng(0);
  auto rd = [\&](int 1, int r) {
   return uniform_int_distribution<int>(1, r) (my_rng);
  assert(rd(0, 0) == 0);
void test policy() {
 ordered set<int> s:
 s.insert(1);
 s.insert(2);
 assert(s.order_of_key(1) == 0);
  assert(*s.find_by_order(1) == 2);
void test_math() {
 assert (3.14 < M_PI && M_PI < 3.15);
  assert(3.14 < M_PI1 && M_PI1 < 3.15);
```

10.1 Troubleshoot

Przed submitem:

- Narysuj parę przykładów i przetestuj kod
- Czy limity czasu są ostre? Wygeneruj maxtest.
- Czy zużycie pamięci jest spoko?
- Czy gdzieś moga być overflowy?
- Upewnij sie, żeby submitnąć dobry plik.

Wrong Answer:

- Wydrukuj kod i debug output
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?
- Czy wczytujesz całe wejście?
- Czy twój kod obsługuje cały zasięg wejścia?
- Przeczytaj jeszcze raz treść.
- Czy zrozumiałeś dobrze zadanie?
- Czy obsługujesz dobrze wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Overflowy?
- Mylisz n z m lub i z j, itp?
- Czy format wyjścia jest na pewno dobry?
- Czy jesteś pewien, że twój algorytm działa?
- Czy są specjalne przypadki, o których nie pomyślałeś?
- Dodaj asserty, może submitnij jeszcze raz z nimi.
- Stwórz/Wygeneruj przykłady.
- Wytłumacz algorytm komuś innemu.
- Poproś kogoś, żeby spojrzał na twój kod.

- Przejdź się, np do toalety.
- Przepisz kod od nowa, lub niech ktoś inny to zrobi.

15

• Przeleć przez ta listę jeszcze raz.

Runetime Error:

- Czy przetestowałeś lokalnie wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Czy odwołujesz się poza zasięg vectora?
- Czy jakieś asserty mogły się odpalić?
- Dzielenie przez 0? mod 0?
- Nieskończona rekurencja?
- Unieważnione iteratory, wskaźniki, referencje?
- Czy używasz za dużo pamięci?

Time Limit Exceeded:

- Czy mogą być gdzieś nieskończone pętle?
- Jaka jest złożoność algorytmu?
- Czy nie kopiujesz dużo niepotrzebnych danych? (referencje)
- Pamiętaj o linijkach do iostreama
- Zastąp vectory i mapy w kodzie (odpowiednio array i unordered map)
- Co inni myślą o twoim algorytmie?

Memory Limit Exceeded:

- Jaka jest maksymalna ilość pamięci twój algorytm potrzebuje?
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?